

הדוד וויגלי ודייסת השלג

כתב הוברד מאריס - צייר לאנג קמבל

יום אחד אמרה דודה ג'ין לדוד וויגלי
"עשיתי דייסת שלג טובה עבור מר
באו-וואו, הכלב. האם תרצה להביא אותה
אליו?"
הארנב כיווץ את אפו ואמר שיעשה זאת.
"האם מר באו-וואו חולה?" שאל.
"קצת מצונן" ענתה הדודה ג'ין "והדייסה
החמה תעזור לו בוודאי."
דוד וויגלי יצא דרך השדה המושלג עם סיר
הדייסה. בדרך פגש את ג'קי ופיטי הגורים
עם המזחלת שלהם.
"הנה בחורים" קרא דוד וויגלי "אני מביא
דייסת שלג לאבא שלכם."

הגורים נבחו בשמחה ואמרו שיובילו את סיר הדייסה במזחלת שלהם.
"ואולי" אמר ג'קי לפיטי "נקבל קצת כשנביא את הדייסה הביתה."
תוך משיכת המזחלת הם התחילו לדבר כמה תטעם להם הדייסה המתוקה (אם יקבלו קצת), אך דוד וויגלי הביט אחרוה וקרא "וי, הזאב רודף אחרינו. הוא בוודאי רוצה לקחת את הדייסה. מה נעשה?"
הם התחילו לרוץ מהר וג'קי נבח "הוא לא יקבל את הדייסה!"
אבל הזאב נהם "הו! הו! אקח לכם את הדייסה!"

**דוד וויגלי, ג'קי ופיטי רצו מהר כדי לברוח
מהזאב, אך הוא רץ יותר מהר וכמעט ותפס
אותם כשהמזחלת נתקלה באבן שמתחת
לשלג.**

**"ראו מה קורה!" קרא ג'קי. סיר הדייסה
קפץ מהמזחלת, הכה לזאב ישר באפו הרך,
וצרב לו.**

**הזאב נבהל מאוד כאשר הסיר פגע באפו
וברח משם. לדייסה לא קרה דבר ודוד
וויגלי שם אותה שוב על המזחלת.**

**"אשב ליד הסיר ואחזיק אותו" אמר ג'קי.
פתאום הרגישו שחתול בר רודף אחריהם
ונוהם: "אני רוצה אותה! אני רוצה אותה!"
דוד וויגלי אמר לגורים שלא יפחדו. הם
המשיכו לרוץ כשג'קי מחזיק את הסיר ודוד
וויגלי עם פיטי מושכים את המזחלת.
"למה לא לפחד, דוד וויגלי" שאל פיטי "מה
יכול להציל אותנו?"**

חתול הבר השיג אותם והרים את מכסה סיר הדייסה. אדים חמים פרצו מהסיר ישר בפרצופו. "אני נשרף!" צעק חתול הבר. "בדיוק מה שחשבתי" אמר דוד וויגלי. החתול זרק את מכסה הסיר והסתלק. דוד וויגלי החזיר את הסיר על המזחלת, שם עליו את המכסה והם המשיכו לביתו של מר באו-וואו.

**"שבו אתם על המזחלת ואני אמשוך אתכם
ואת הדייסה" אמר דוד וויגלי. הם לא נסעו
זמן רב כשג'קי צרח שוב "מישהו רודף
אחרינו, דוד וויגלי!"
הארנב שאל מי הוא שרודף אותם. "זה
התנין המקושקש" קרא פיטי.
דוד וויגלי רץ מהר כמה שרק יכול היה, אבל
התנין התקרב יותר ויותר.**

**"חכה, דוד וויגלי, תן לנו לעצור את היצור
המרושע" נבח ג'קי.
"איך תעשו זאת?" שאל דוד וויגלי.
"תכף תראה" קרא פיטי. הגורים התחילו
להתיז שלג לעיניו, לפה ולאפו של התנין,
כך שזה לא יכול היה להמשיך לרוץ
אחריהם.
"ווו!" קרא התנין "כנראה מתחוללת סופת
שלג איומה! איני יכול לזוז!"**

הוא הסתובב ורץ הביתה והגורים משכו את
דוד וויגלי עם סיר הדיסה אל ביתם.
"למה דודה גי'ן קוראת לזה דייסת שלג?"
שאלה הגברת באו-וואו.
"אני חושב שזה כי נהנינו כל כך להביא
אותו אליכם דרך השדה המושלג" צחק דוד
וויגלי.

